

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการ ที่มา และความสำคัญ

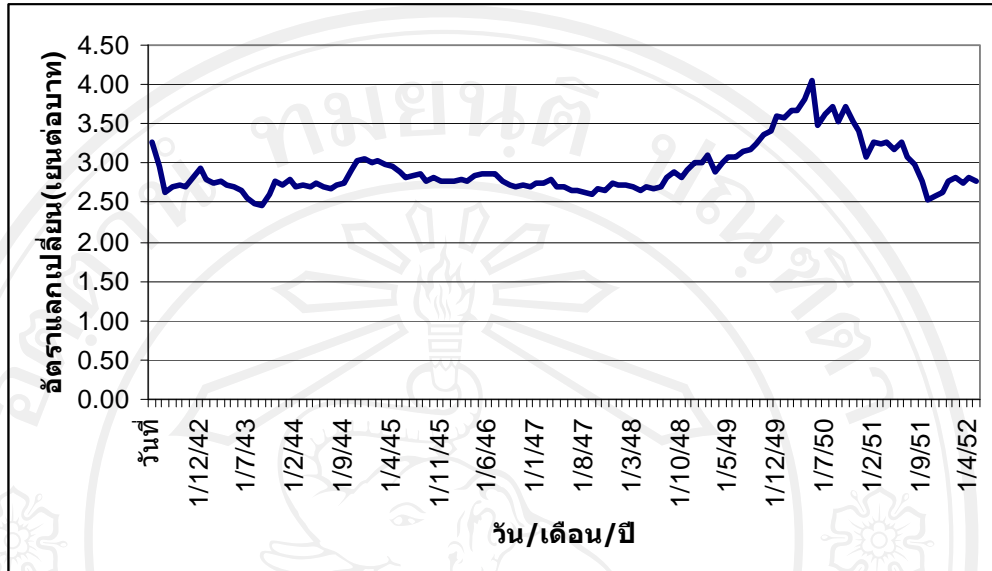
ในปัจจุบันการเปิดเสรีด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้ประเทศในโลกเชื่อมต่อกันราวกับไม่มีพรมแดน ทำให้การค้าระหว่างประเทศพัฒนาขึ้นจากการที่ประเทศติดต่อกันจำเป็นต้องมีเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน เพราะประเทศต่างๆ ในโลกมีระบบเงินตราที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อมีการติดต่อซื้อขายกันก็ต้องมีเงินตราที่เป็นที่ยอมรับ นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ต้องมีการพัฒนาระบบการเงินระหว่างประเทศขึ้นมา หากจะกล่าวถึงการเงินระหว่างประเทศเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญไม่น้อยคือเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน เพราะว่าอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate) คือ ราคาของหน่วยหนึ่ง ของเงินตราต่างประเทศเมื่อคิดเป็นเงินตราในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนนั้นก็มิผลโดยตรงต่อดุลการชำระเงินกล่าวคือ การที่ประเทศสั่งซื้อสินค้าหรือซื้อบริการจากต่างประเทศ คือ อุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศ เช่นเดียวกับการที่ประเทศส่งออกสินค้าไปขายยังต่างประเทศ ซึ่งก็คือ อุปทานต่อเงินตราต่างประเทศ ทั้งอุปสงค์ และ อุปทานต่อเงินตราต่างประเทศจะก่อให้เกิดอัตราแลกเปลี่ยนหนึ่งที่ อุปสงค์ เท่ากับอุปทาน ทำให้ให้ดุลการชำระเงินอยู่ในสภาพสมดุล ดังนั้นความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนก็น่าจะส่งผลต่อดุลการชำระเงินของประเทศ

ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเกิดจากทุกวันนี้การเงินทั่วโลกมีความผันผวนมากขึ้น การเปิดเสรีทำให้ปัญหาจากประเทศต่างๆ ส่งผลกระทบถึงกันมากขึ้น เช่น ปัญหา sub-prime ที่เกี่ยวกับสินเชื่อที่อยู่อาศัยในประเทศสหรัฐ ที่ส่งผลให้ตลาดหุ้นทั่วโลกปั่นป่วนไปตามๆ กัน ปัญหาทุกอย่างที่ประเทศหนึ่งก่อเหตุลุกลามไปยังประเทศอื่นราวกับเป็นโรคติดต่อ และอีกส่วนหนึ่งของปัญหา คือ การผูกค่าเงินไว้กับประเทศใหญ่ๆ ซึ่งตรงจุดนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย เช่น การที่ไทยผูกค่าเงินไว้กับสหรัฐ หากเศรษฐกิจของสหรัฐดีเราก็ดีตามไป แต่หากแย่ก็ส่งผลถึงเราเหมือนกัน เพราะภาคการส่งออก และ ภาคการนำเข้าเป็นภาคใหญ่

ประเทศไทยได้ทำการค้ากับต่างประเทศมาเป็นเวลายาวนานจึงทำให้ระบบการเงินระหว่างประเทศ (International Finance) ของไทยกับต่างชาติเชื่อมต่อกัน ระบบการเงินที่เชื่อมต่อกันของไทยกับต่างประเทศถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในที่นี้ได้ศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนของไทยต่อประเทศญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 1999 ถึงเดือนมิถุนายน 2009 สามารถแสดง ได้ในดังนี้

รูปที่ 1.1 แสดงถึงอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2552

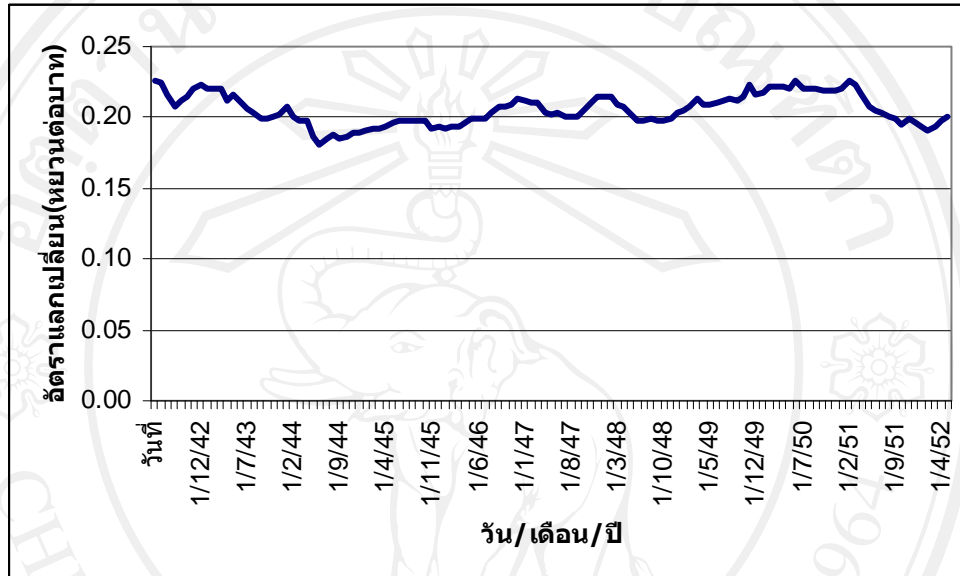


ที่มา: กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

รูปที่ 1.1 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทผันผวนอยู่ในช่วงประมาณ 2.470-4.040 บาทต่อบาท ประเทศไทยได้ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Manage float) ตั้งแต่ปี 2516 จึงทำให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงเรื่อยมาจนกระทั่งอ่อนค่าลงที่สุดในเดือนกันยายน ปี 2543 คือ แลกได้เพียง 2.470 บาทต่อบาท จากนั้นอัตราแลกเปลี่ยนก็ค่อนข้างความผันผวนอยู่ตลอดเวลาตามความต้องการซื้อและความต้องการขายบาทในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศซึ่งจะสังเกตได้จากกราฟ และค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นเรื่อยๆนับตั้งแต่เดือนมิถุนายนปี 2548 จนกระทั่งในเดือนมิถุนายน 2550 ค่าเงินบาทมีการแข็งค่าที่สุดคือ 4.040 บาทต่อบาท ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจระหว่างประเทศ เช่น ธุรกิจส่งออกเป็นอย่างมาก ประเทศญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าหลักของสหภาพยุโรป ถึงแม้ญี่ปุ่นจะประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ มีการว่างงานสูง แต่ญี่ปุ่นก็ยังคงมีการเกินดุลในดุลการชำระเงินระหว่างประเทศที่สูงมาก ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ การปล่อยให้ไปตามกลไกตลาดของระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวที่ญี่ปุ่นใช้อยู่โดยไม่มีการแทรกแซงจากรัฐบาลแล้ว ค่าเงินเยนก็จะต้องมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น แต่การที่ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายค่าเงินอ่อน เช่นการที่ธนาคารกลางของญี่ปุ่นได้เข้าแทรกแซงตลาดเงินเพื่อพุงให้ค่าเงินเยนอยู่ในระดับต่ำกว่า 105 เยน ต่อดอลลาร์ โดยในเดือนมกราคม 2547 ที่ผ่านมารธนาคารกลางของญี่ปุ่นได้ใช้วงเงินถึง 7 ล้านล้านเยน (หรือประมาณเกือบ 70,000 ล้านดอลลาร์) ในการเข้าแทรกแซงรักษาระดับค่าเงินเยนให้อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งถือว่าเป็นเงินจำนวนมากเมื่อเทียบกับในปี 2546 ทั้งปี ที่ธนาคารกลางของญี่ปุ่นได้ใช้เงินจำนวน

20 ล้านล้านเยน ไปในการแทรกแซงค่าเงิน อย่างไรก็ตามทางการญี่ปุ่นนั้น มีความเชื่อว่าการพยายามรักษาค่าเงินเยนให้อ่อนค่าไว้จะทำให้ญี่ปุ่นได้ประโยชน์

รูปที่ 1.2 แสดงถึงอัตราแลกเปลี่ยนเงินหยวนต่อบาทตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2552

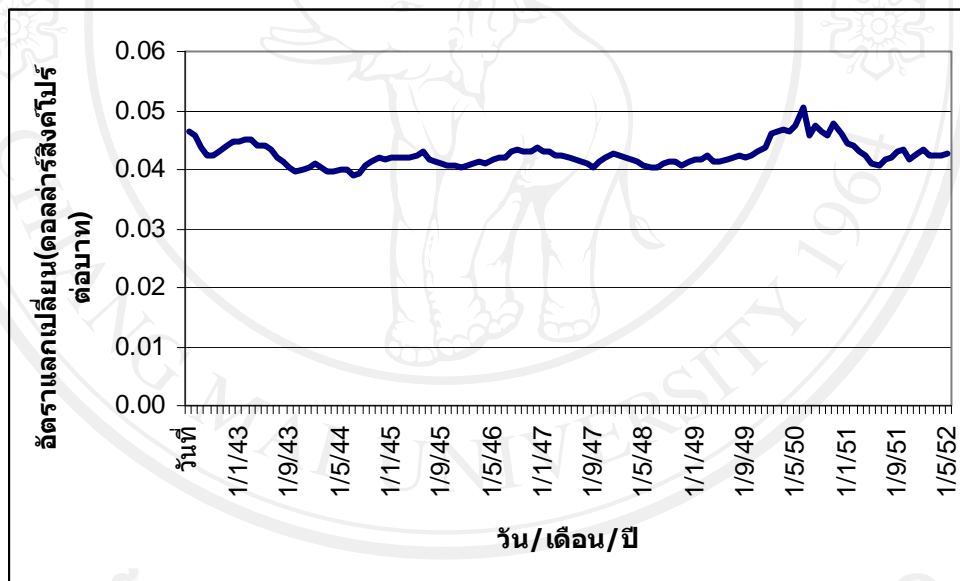


ที่มา: กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

รูปที่ 1.2 อัตราแลกเปลี่ยนเงินหยวนต่อบาทผันผวนอยู่ในช่วงประมาณ 0.181-0.227 บาทต่อหยวน ค่าเงินอ่อนค่าที่สุดในเดือนกรกฎาคม ปี 2544 คือ 0.181 หยวนต่อบาทและค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในเดือนมีนาคม 2551 ค่าเงินบาทมีการแข็งค่าที่สุดคือ 0.227 หยวนต่อบาท ความผันผวนของค่าเงินหยวนมาจากปัจจัยที่หลากหลาย สาธารณรัฐประชาชนจีนยึดกุมระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบตายตัว โดยผูกค่าเงินหยวนไว้กับเงินดอลลาร์อเมริกัน อันเป็นระบบที่รู้จักกันในชื่อ Dollar Peg อัตราแลกเปลี่ยนของเงินหยวนถูกตรึงไว้ในระดับ 8.28 หยวนต่อดอลลาร์อเมริกัน ตั้งแต่ปี 2538 หลังจากที่ถูกรัฐอเมริกาและพันธมิตรคือยุโรปและญี่ปุ่นกดดันมาเป็นเวลากว่า 2 ปี ในที่สุดจีนก็ประกาศเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนของตน เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 21 กรกฎาคม 2548 จากระบบที่ตรึงค่าเงินไว้กับเงินดอลลาร์สหรัฐที่ 1 ดอลลาร์สหรัฐต่อ 8.28 หยวนมาเป็นการตรึงไว้กับตะกร้าของเงินสกุลหลักหลายสกุล โดยไม่ประกาศว่าในตะกร้ามีอะไร และมีน้ำหนักอย่างไร ระบบอัตราแลกเปลี่ยนระบบใหม่ของจีนนี้เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่หรือระบบที่ยังตรึงค่าเงินของตัวเอง แต่แทนที่จะตรึงค่าเงินของตนไว้กับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐสกุลเดียว ก็ประกาศตรึงค่าเงินของตนไว้กับกลุ่มเงินตราหลายสกุล โดยให้น้ำหนักแต่ละสกุลไม่เท่ากัน

เช่น ให้นำหน้าดอลลาร์สหรัฐ 60 เพอร์เซ็นต์ 20 เพอร์เซ็นต์เป็นยูโร และ 20 เพอร์เซ็นต์เป็นเงินเยน หรือให้ นำหน้าดอลลาร์สหรัฐ 40 เพอร์เซ็นต์ ให้นำหน้าเงินยูโร 30 เพอร์เซ็นต์ เงินเยน 20 เพอร์เซ็นต์ และทองคำ 10 เพอร์เซ็นต์ เป็นต้น แต่ไม่ได้ลอยตัว ยังเป็นระบบตรึงค่าเงินกับอะไรสักอย่างอยู่ ภาษาอังกฤษเรียกระบบนี้ว่า "fixed exchange rate system" ในขณะเดียวกันก็ประกาศด้วยว่า อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินหยวนกับเงินดอลลาร์จะเคลื่อนไหวไม่เกิน 0.3 เพอร์เซ็นต์ต่อวัน แม้ว่าจะไม่ประกาศชัดเจนอย่างนี้ แต่เนื่องจากไม่ได้ประกาศว่าในตะกร้ามีเงินสกุลใดบ้าง เมื่อประกาศฟันและเพดานของการเปลี่ยนแปลงต่อวันก็แปลว่า เป็นอัตราขั้นต่ำและขั้นสูงของการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐ

รูปที่ 1.3 แสดงถึงอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สิงคโปร์ต่อบาทตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2552



ที่มา: กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

รูปที่ 1.3 อัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สิงคโปร์ต่อบาทผันผวนอยู่ในช่วงประมาณ 0.039-0.050 ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อบาท ซึ่งอยู่ในลักษณะที่มีความผันผวนน้อยและค่อนข้างคงที่ ค่าเงินอ่อนค่าที่สุดในเดือนสิงหาคม ปี 2548 คือ 0.039 ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อบาท และค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในเดือนกรกฎาคม 2550 ค่าเงินบาทมีการแข็งค่าที่สุดคือ 0.050 บาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ สาเหตุที่ค่าเงินของสิงคโปร์แข็งค่าในระยะยาว คือ สิงคโปร์มีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 1980 โดยเน้นพัฒนารายได้ต่อหัวของประชากรในประเทศจาก 5,200 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี (2524) มาเป็น 23,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2542) และปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจจาก

เดิมซึ่งใช้ทักษะต่ำและพึ่งพาแรงงานสูง กลายมาเป็นกิจการอุตสาหกรรมที่ใช้เงินทุนสูง พึ่งพาเทคโนโลยีและใช้แรงงานที่มีทักษะสูง ทำให้ปัจจุบันสิงคโปร์มีจุดแข็งในการแข่งขันได้ดีในเวทีโลก สิงคโปร์มีการเกินดุลบัญชีเงินสะพัดสูง และในภาคสาธารณะก็มีการเกินดุลสูงเช่นกัน และมีเงินออมสูงตั้งแต่กลางปี 2523 เป็นต้นมา และสิงคโปร์ไม่มีหนี้สินต่างประเทศ และไม่กู้เงินในสกุลต่างชาติ จึงทำให้ค่าเงินของสิงคโปร์มีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนน้อยกว่าประเทศอื่น สิงคโปร์บริหารจัดการค่าเงินด้วยวิธีอัตราลอยตัวภายใต้การจัดการ (managed float) เพราะเห็นว่าระบบนี้สามารถสร้างความยืดหยุ่นในการเข้าไปจัดการกับความผันผวนอย่างรุนแรงของค่าเงินได้ และยังคงสามารถรักษาระดับอำนาจซื้อ (purchasing power) ของเงินสิงคโปร์ได้ด้วย หากเกิดกรณีที่โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป และจำเป็นต้องมีการปรับลดค่าเงิน โดยปกติรัฐบาลจะเลือกใช้มาตรการทางตรง เช่น ปรับลดเพดานเงินที่นายจ้างต้องจ่ายสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น ซึ่งสิงคโปร์เคยใช้มาตรการทางตรงในการแก้ไขปัญหาค่าเงินมาแล้ว 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นช่วงที่เศรษฐกิจถดถอยในปี 2523 ส่วนครั้งที่ 2 เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤตการณ์ค่าเงินในอาเซียน นั่นเอง การที่สิงคโปร์จึงไม่ใช้วิธีอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว (floating exchange rate) เพราะเห็นว่าระบบนี้ทำให้ค่าเงินมีความผันผวนมากเกินไป โดยอาจไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง จึงไม่เหมาะกับระบบเศรษฐกิจแบบเสรี (open economy) ของสิงคโปร์ ส่วนเหตุผลที่สิงคโปร์ไม่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ (fixed exchange rate) เป็นเพราะสิงคโปร์มีเครือข่ายการค้ากับประเทศต่างๆ มากมาย และได้เปรียบดุลการค้า การผูกบັงคับให้ค่าเงินคงที่ จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการบรรเทาหรือลดผลกระทบจากความผันผวนรุนแรงของค่าเงินที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ

นั่นมีองค์ประกอบหนึ่งที่มาจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic growth) ของประเทศ การค้าระหว่างประเทศและการส่งออกเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญในการเร่งรัดนำเงินตราจากต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจุบันจะเห็นได้ว่าภาคการส่งออกเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญและก่อให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ประเทศต่างๆ มากมาย เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้มีการขยายตัวและพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

การเจริญเติบโตของการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และการส่งออกของไทยมีการขยายตัวดีมาก และขยายเกินความคาดหมาย โดยพบว่าหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกสุทธิเป็นบวก ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศขยายตัวสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะส่งผลทำให้สวัสดิการของประชาชนดีขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่งจะมีผลทำให้รายได้ที่แท้จริงเฉลี่ยต่อบุคคลเพิ่มขึ้นใน

ระยะยาว โดยการวัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ จะเป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงของระดับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

จะเห็นได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการค้าและการเงินระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจึงมีผลสำคัญยิ่งต่อการส่งออกของประเทศนั้นคือเมื่อประเทศดังกล่าวลดค่าเงินค่าเงินของตนเองทางทฤษฎีแล้วในระยะสั้นจะมีผลทำให้การส่งออกของประเทศเพิ่มมากขึ้นและถ้าประเทศดังกล่าวมีอัตราแลกเปลี่ยนที่แข็งค่าขึ้นในทางทฤษฎีแล้วในระยะสั้นจะมีผลทำให้การส่งออกของประเทศลดลงแต่ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนหรือแปรปรวนค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศคู่ค้า ประเทศที่มีความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนสูงนั้นจะมีผลทำให้การส่งออกของประเทศนั้นลดลงเนื่องจากเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศผู้ส่งออกมีความผันผวนหรือมีค่าไม่แน่นอนทำให้ประเทศผู้นำเข้าไม่สามารถประมาณต้นทุนที่แน่นอนได้ดังนั้นผู้นำเข้าจึงทำการลดปริมาณการนำเข้าลง

การศึกษาชิ้นนี้ มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนส่งผลต่อการส่งออกของไทยอย่างไร โดยการศึกษาชิ้นนี้ ได้ทำการศึกษาในประเทศเอเชียที่สำคัญได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อมูลค่าสินค้าส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศจีน ญี่ปุ่น และสิงคโปร์
2. ทราบถึงความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเหตุเป็นผลกันของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและความผันผวนของการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศจีน ญี่ปุ่น และสิงคโปร์

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

เป็นแนวทางและประโยชน์แก่ผู้กำหนดนโยบายทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่มีผลต่อมูลค่าสินค้าส่งออกของไทย

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาผลกระทบของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนว่ามีผลต่อการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศญี่ปุ่น จีน และ สิงคโปร์หรือไม่ ได้ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายเดือนตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2552 รวมทั้งหมด 121 ข้อมูล ประกอบด้วยตัวแปรทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนเยนต่อบาท, อัตราแลกเปลี่ยนหยวนต่อบาท, อัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สิงคโปร์ต่อบาท, มูลค่าสินค้าการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศญี่ปุ่น จีน และ สิงคโปร์ โดยมีแหล่งที่มาและรายละเอียดของข้อมูลแต่ละตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองตามคำสถิติข้อมูลของหน่วยงานต่างๆดังนี้

1. อัตราแลกเปลี่ยนเยนต่อบาท, อัตราแลกเปลี่ยนหยวนต่อบาทและอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สิงคโปร์ต่อบาทตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2552 ได้มาจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)
2. มูลค่าสินค้าการส่งออกของประเทศไทยไปยังประเทศญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 ถึงเดือนมิถุนายน 2552 ได้มาจากกรมเศรษฐกิจพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

1.5 นิยามศัพท์

การส่งออก (Export) คือการส่งสินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นในประเทศออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

มูลค่าสินค้าส่งออกทั้งหมด (Total Exports) คือ มูลค่าสินค้าส่งออกเกษตรกรรม มูลค่าสินค้าส่งออกเกษตรกรรมเกษตร มูลค่าสินค้าส่งออกอุตสาหกรรม และมูลค่าสินค้าส่งออกเหมืองแร่และอื่นๆ รวมกันทั้งหมดโดยอ้างอิงจากกระทรวงพาณิชย์

อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rates) ราคาต่อหน่วยของเงินตราต่างประเทศที่คิดเป็นเงินตราภายในประเทศ การค้าระหว่างประเทศจะเกี่ยวข้องกับการใช้เงินตราระหว่างประเทศต่างๆ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกำหนดโดยตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจึงจะมีค่าของเงินสกุลที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น 35 บาท เท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์จะเท่ากับ 35 : 1



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved